

много пѣтя чловѣкъ си наиѣрува бѣдѣ-тѣ като говори противу тѣхъ. На прѣсты-тѣ хора сѣко ново нѣщо ся чини необычайно, ако ще бы и най-умно и най-право да е. Ако ли тѣзи нѣща, докачатъ юще нѣкои обичаи, които тѣ за свѣты почитатъ, тогазъ вече нито чякай, нито ся озъртай, защото си гы парнѣлъ по дробъ-тѣ.

За туй повече ся зарадвахъ на това писмо, и на радѣ сърце отговарямъ, както тому който ми е писалъ, така и всѣкому другиму, за да покажѣ че мое-то намѣреніе не е да ся повреди православіе-то но да ся изобличатъ суевѣрія-та; нека прочете сѣкой единъ този мой отговоръ, пакъ ще види и ще познае истиннѣ-тѣ, ако му е истинна-та драга.

ОТВѢТЪ

Честный Отче и брате Серафиме!

Тебѣ наистинѣ много чудо ще ти ся види, като чюешъ отъ мене, че съмъ ся много зарадовалъ на твое-то писмо, и може бы сѣ прѣвъ пѣтъ да помыслишь че азъ отъ приструваніе ти така пишѣ: но като прочетешъ сичкыя-тѣ ми отговоръ, ще познаешъ истиннѣ-тѣ на мои-тѣ рѣчты. Писмо-то ви азъ не веднѣжъ но и много пѣтя го исчетохъ, не бы можилъ да ми пишешъ друго поспоредъ волѣ-тѣ ми нѣщо, нито ми бы далъ по-добрѣ причинѣ, да ти отпишѣ и поговорѣ сѣ васъ за таквызи нѣща, за които е най-добро врѣме и най-голѣма нужда да ся говори днесъ.

Най-напредъ, щѣ наченѣ отъ твои-тѣ хулителны и укорителны думы. Много бы по-добрѣ сторилъ наистинѣ, да не си толкозъ щедъръ на тѣхъ защото, вѣрувай ми, брате, това не ще ти докара никакъвъ почетъ прѣдъ умны-тѣ хора; а пакъ заплашваніе-то ти совсѣмъ е излишно за одного, който ся отъ таквизъ нѣща не плаши. Самъ си разсѣди, отъ какво можи да ся плаши и да ся бои единъ чловѣкъ, който не има нищо което да му ся отъмне, и който гдѣто и да ся намѣрва, живѣе почетно и подъ покровителство-то на гражданскы-тѣ за-